

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość DOBRYSZYCE
1. Nazwa CMENTARZ RZYMSKO – KATOLICKI WRAZ Z OGRODZENIEM	2. Czas powstania cmentarz 1869 r. ogrodzenie ok. 1937 r.	4. Adres ul. Cmentarna 97-505 Dobryszycy Numer działki: 348 Obręb: Dobryszycy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym. Widok cmentarza brama główna			5. Przynależność administracyjna województwo łódzkie powiat radomszczański gmina Dobryszycy 6. Formy ochrony Brak obowiązującego MPZP

8. Historia, opis i wartości

Cmentarz rzymsko-katolicki założony w 1869 r. ze względu na brak miejsca na grzebanie zmarłych na starym cmentarzu.

Zlokalizowany jest we wschodniej części Dobryszyc, około 500m w linii prostej od kościoła. Od północnego wschodu i południowego wschodu cmentarz graniczy z polem uprawnym, od południowego zachodu graniczy z ul. Cmentarną, a od północnego zachodu z hurtownią rolniczą.

Cmentarz ogrodzony (ogrodzenie pochodzi prawdopodobnie z 1937 r. – tablica na murze przy furtce zasłonięta przez tynk, aktualnie częściowo odsłonięta). Ogrodzenie składa się z murowanych słupów i murowanych wypełnień z cegły pełnej. Całość otynkowana.

Cmentarz na planie prostokąta o lekko wyciągniętym jednym boku. Układ ścieżek głównych prostopadłe względem siebie. Główna aleja prowadzi od bramy głównej w kierunku północno wschodnim, na jej końcu znajduje się duży metalowy krzyż. Przy wejściu na cmentarz po prawej stronie znajduje się figurka z Jezusem na krzyżu wraz z niewielkim dzwonem.

Najstarszy zachowany nagrobek pochodzi z 1898 r. ks. Welentya Malota. Został on przeniesiony ze starego cmentarza. Ma formę metalowego krzyża osadzonego w kamiennym nagrobku.

W nowej części uporządkowany układ z nowymi nagrobkami. Wartościowe historycznie elementy – ogrodzenie, krzyż, figurka. Na terenie cmentarza znajdują się martwe drzewa wymagające usunięcia.

Historyczna forma zachowana w zakresie układu przestrzennego. Ogrodzenie cmentarza nie zachowane w historycznej formie.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania cmentarza dobry

Wymagana naprawa tynkarska ogrodzenia – widoczne spękania, ubytki i zacieki. Warto zabezpieczyć i odsłonić w całości tablicę pamiątkową na ogrodzeniu cmentarza. Usunięcia wymagają martwe drzewa na terenie cmentarza.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

mgr inż. arch. Karolina Czuwara
07.08.2023 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość DOBRYSZYCE
1. Nazwa STACJA PKP (OBECNIE DOM MIESZKALNY)	2. Czas powstania pocz. XX w.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym. 		4. Adres okolice adresu Malutkie 123 97-505 Dobryszycy Numer działki: 2212 Obręb: Dobryszycy
		5. Przynależność administracyjna województwo łódzkie powiat radomszczański gmina Dobryszycy
		6. Formy ochrony Brak obowiązującego MPZP

Widok od strony torów

8. Historia, opis i wartości

Budynek wybudowany na początku XX w. Niegdyś obiekt pełnił funkcję stacji kolejowej. Obecnie zachował się tylko w części – rozebrano fragment stanowiący ówczesnie stanowisko dróżnika usytuowanej od wschodniej strony budynku (najbliżej torów). Od zachodu wtórne dobudówki. Torowisko zostało zmodernizowane, a obiekt stacji PKP został ogrodzony. Budynek dawnej stacji PKP pełni obecnie funkcję budynku mieszkalnego.

Parterowy budynek, składający się z dwóch brył. Pierwsza bryła z poddaszem, kalenicą usytuowany równolegle do torów, druga bryła z kalenicą prostopadłą do torów. Budynek murowany z cegły pełnej, nieotynkowany – tynk jedynie od strony torów w miejscu gdzie zamurowano łączenie z nieistniejącą już częścią budynku. Dach kryty papą. Elewacja frontowa obu brył jednoosiowa, w części wyższej drzwi drewniane dwuskrzydłowe z łukiem odcinkowym i okrągłe okno nad wejściem. Nad oknem gzyms dekoracyjny w kształcie trójkąta budowany schodkowo. W bryle niższej okno dwuskrzydłowe drewniane w konstrukcji ościeżnicowej również z łukiem odcinkowym. Elewacja boczna wschodnia z otworem drzwiowym na poddasze. Elewacja boczna od torów widoczne łączenie z nieistniejącą częścią budynku. Elewacje ujęte w narożach ceglanymi lizenami.

Zachowany w zakresie materiału, stolarki okiennej i drzwiowej.
Nie zachowany budynek w zakresie bryły i formy – wyburzono część budynku.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania budynku dostateczny.

Wymagane naprawy pokrycia dachowego i zabezpieczenia więźby dachowej – od strony torów widoczne zawilgocenie i zbutwienie więźby dachowej. Stolarka okienna i drzwiowa do renowacji. Komin na dachu wymaga zabezpieczenia. Metalowy daszek nad wejściem do usunięcia.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

mgr inż. arch. Karolina Czuwara
07.08.2023 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ		KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość	
1. Nazwa		2. Czas powstania		DOBRYSZYCE	
BUDYNEK SZKOŁY W ZESPOLE DWORSKO-PARKOWYM		1924-27 r.			
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym.				4. Adres	
				ul. Szkolna 4 97-505 Dobryszycy Numer działki: 2241/9 Obręb: Dobryszycy	
				5. Przynależność administracyjna	
				 województwo łódzkie powiat radomszczański gmina Dobryszycy	
				6. Formy ochrony	
				Brak obowiązującego MPZP	

Elewacja południowa - front

8. Historia, opis i wartości

Na terenie majątku ziemskiego Dobryszyc znajdowała się pierwotnie Szkoła Rolnicza, powstała w 1921 r. w budynku dawnej gorzelni. Pod uprawę i naukę przeznaczono 50 ha ziemi. Nowy gmach został zaprojektowany przez łódzkiego architekta J. Kabana i wybudowany w latach 1924-1927 r. Zreorganizowano całe gospodarstwo rolne aby umożliwić również praktyczną naukę uczniom szkoły. W czasie wojny szkołę i gospodarstwo przejęli Niemcy, początkowo również była tam szkoła, następnie budynek przejęła żandarmeria, później przekształcono go na szpital wojskowy. Po wojnie budynek ponownie zaczął pełnić funkcję szkoły o różnych stopniach – początkowo Roczna Szkoła Rolnicza, Gimnazjum Rolnicze, Liceum Rolnicze, Technikum Hodowlane i Technikum Rolnicze. W 1977 r. powstał Zespół Szkół Rolniczych in. Wł. St. Reymonta. W latach 60-tych XX w. wybudowano dodatkowo internat, budynek mieszkalny, salę gimnastyczną i chlew. Pod koniec XX w. wybudowano nowy budynek mieszkalny i nowy budynek szkolny. Od 2009 r. Zespół Szkół Centrum Kształcenia Rolniczego. Szkoła jest położona w północnej części Dobryszyc i znajduje się na dawnym terenie zespołu folwarczno-dworskiego z parkiem. Ściany budynku murowane z cegły pełnej otynkowanej. Dach czterospadowy kryty dachówką, połąć pld. i pñ. wzbogacone o odrębne dwuspadowe i trzyspadowe daszki nad ryzalitami oraz z centralnie zlokalizowaną lukarną od pñ. Nad skrzydłami dach dwuspadowy. Budynek założony na planie litery C z wyraźnym podziałem na skrzydła, dwupiętrowy z poddaszem i piwnicą. Centralna część budynku usytuowana kalenicą równolegle do drogi, skrzydła budynku w układzie z kalenicą prostopadłą. Elewacja frontowa 9-osiowa z cokołem. Otwory okienne w płaskich opaskach. W górnej części profilowany gzyms. Ryzalita w osi 2 i 8, naroża ryzalitów z boniowaniem. Wejście główne centralnie z portalem z ciosami. Nad wejściem balkon podtrzymywany przez konsole z betonową ażurową balustradą. Elewacja wsch. i zach. 7-osiowa. Elewacja pñ. skrzydła wsch. i zach. 1-osiowa zwieńczona szczytem odciętym gzymsem z półokrągłym otworem okiennym. Elewacja zach. skrzydła wsch. 5 -osiowa niesymetryczna. Elewacja pñ. głównej części 3-osiowa z ryzalitem w środku. Elewacja wsch. skrzydła zach. 6-osiowa niesymetryczna. Okna dwuskrzydłowe 2-dzielne. Drzwi wejściowe drewniane z półokrągłym naświetlem. Budynek dobrze zachowany w zakresie historycznej formy, bryły, materiału, stolarki okiennej i drzwiowej. Budynek stanowi przykład murowanej architektury początku XX w.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania budynku bardzo dobry.

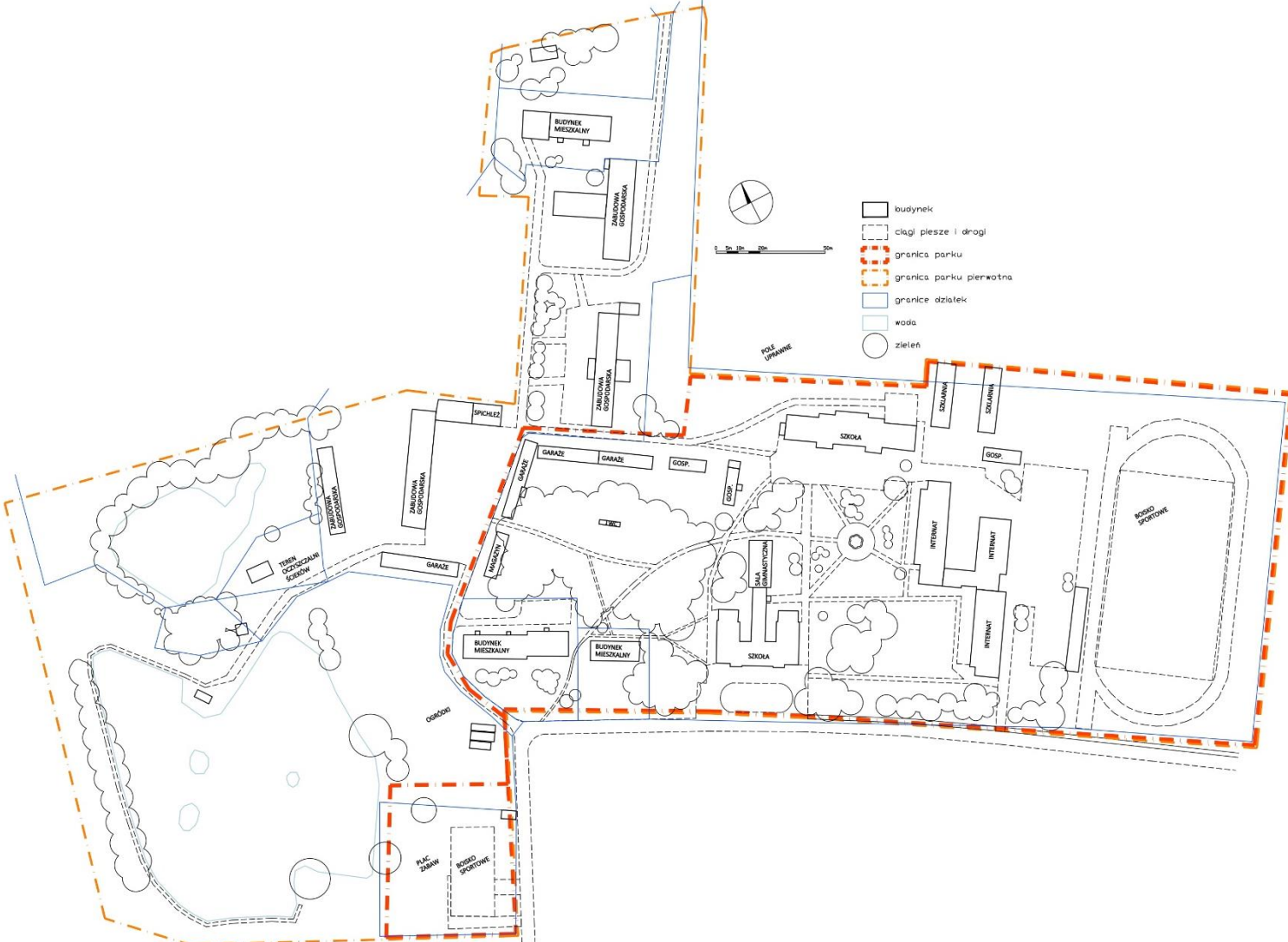
Budynek wymaga jedynie bieżących konserwacji i odświeżenia elewacji.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

mgr inż. arch. Karolina Czuwara
07.08.2023 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ		KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość DOBRYSZYCE	
1. Nazwa PARK PRZY SZKOLE		2. Czas powstania pocz. XIX w.			
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym. 				4. Adres ul. Szkolna 4 97-505 Dobryszyce Numer działki: 2241/9 Obręb: Dobryszyce	
				5. Przynależność administracyjna województwo łódzkie powiat radomszczański gmina Dobryszyce	
				6. Formy ochrony Brak obowiązującego MPZP	

8. Historia, opis i wartości

Dawniej na tym terenie prawdopodobnie istniał gród, który dał początek Dobryszycom. Później to właśnie tutaj istniał folwark. Park powstał na początku XIX w., został przeobrażony w latach 1921-1927 (budowa szkoły), nowa część powstała w 1970 r. (rozbudowa szkoły i parku).

Park o charakterze krajobrazowym, o kształcie nieregularnym, ma powierzchnię ponad 9 ha. Na terenie parku znajdują się zabudowania gospodarskie, mieszkaniowe, szkoła i boiska. Park od południa ograniczony jest drogą (ul. Szkolna), od północy gruntami rolnymi, od zachodu znajduje się szpaler topoli i grunty rolne, a od wschodu teren graniczy ze stadionem.

Najstarsza część parku znajduje się w centralnej części dzisiejszego parku – istniał tam kiedyś dwór (zwany przez mieszkańców Soplicowo), który uległ spaleni w latach międzywojennych. Pierwotny układ parku jest już nieczytelny. W zachodniej części parku znajdują się sztucznie formowane stawy. Główny wjazd znajdował się kiedyś prawdopodobnie na przedłużeniu dzisiejszej drogi. Na początku XX w. wybudowano w parku budynek szkoły i wtedy też nastąpiła przebudowa układu parkowego. Przed szkołą usytuowano owalny klomb, który się nie zachował. Początkowo był parkiem krajobrazowym, później zaczął pełnić funkcję parku towarzyszącego szkole. Część wschodnia parku powstała dopiero w II poł. XX w. Znajduje się tam symetryczny układ ścieżek prowadzących do centralnie usytuowanej fontanny. Ta część aktualnie jest najbardziej zadbane, znajdują się tam ozdobne krzewy. Stara część parku również dobrze zachowana. Największy staw został znacznie powiększony, na terenie stawów powstała oczyszczalnia ścieków, a stawy są zadbane i wykorzystywane jako stawy hodowlane. Na terenie dawnej łąki powstało boisko.

Stan drzew w parku bardzo dobry.

Na terenie parku znajduje się okazałe drzewo – wiąz górski uznany za pomnik przyrody w 1987 r.

Historyczny układ nie został zachowany. Pierwotnie do parku należały zarówno stawy jak i część gospodarska, teraz natomiast park stanowi jedynie część przy szkole.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania parku bardzo dobry.

Warto uzupełnić część zachodnią o elementy małej architektury – ławki, kosze. Park zadbane. Stawy oraz część gospodarska zostały wyraźnie odcięte przestrzennie od założenia parkowego.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

mgr inż. arch. Karolina Czuwara
07.08.2023 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ		KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość	
1. Nazwa		2. Czas powstania		DOBRYSZYCE	
SPICHLERZ W ZESPOLE FOLWARCZNYM		lata 30. XX w.			
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym.				4. Adres	
				ul. Szkolna 4 97-505 Dobryszce Numer działki: 2241/18 Obręb: Dobryszce	
				5. Przynależność administracyjna	
				 województwo łódzkie powiat radomszczański gmina Dobryszce	
				6. Formy ochrony	
				Brak obowiązującego MPZP	

Spichlerz widok od południa (front)

8. Historia, opis i wartości

Na terenie gdzie znajduje się obecnie szkoła rolnicza oraz w pobliskich zabudowaniach od strony zachodniej, znajdował się kiedyś folwark utworzony najpewniej na początku XVI w. Był on ówczesnie największym folwarkiem w powiecie radomszczańskim. Na jego terenie znajdowało się wiele budynków gospodarczych takich jak stajnie, kurnik, browar, stodoły, spichlerz, szopy, chlewy, owczarnia oraz budynki mieszkalne.

Aktualnie istniejący spichlerz powstał przy okazji rozbudowy gospodarstwa rolnego przy istniejącej już szkole rolniczej w latach 30. XX w.

Budynek aktualnie jest magazynem/budynkiem gospodarczym, znajduje się w północnej części Dobryszyc.

Spichlerz jest jednym z budynków, które zachowały się jako folwark przy szkole.

Budynek dwupiętrowy z poddaszem i piwnicą na rzucie prostokąta murowany z cegły, otynkowany z dachem kopertowym pokrytym dachówką. Kalenica równoległa do drogi. Elewacja frontowa 4-osiowa. W osi 1 i 3 zlokalizowane drzwi dwuskrzydłowe drewniane zakończone łukiem odcinkowym. W pozostałych osiach okna konstrukcji ościeżnicowej 2-dzielne ze szprosami 2x2 w każdym skrzydle. Okna również zakończone łukiem odcinkowym. W oknach na parterze kraty. Między piętrami znajdowało się zadaszenie, aktualnie rozebrane – pozostały jedynie belki konstrukcyjne stalowe. W środkowych osiach na dachu okna typu wole oko. Wejście do budynku powyżej poziomu terenu. Elewacja boczna od strony wschodniej jednoosiowa, okna analogiczne do okien na elewacji frontowej. Elewacja północna 4-osiowa, z oknami we wszystkich osiach analogicznie do elewacji frontowej.

Do elewacji bocznej od strony zachodniej przylega budynek gospodarczy.

Budynek stanowi przykład murowanej architektury gospodarskiej XX w. Zachowany w zakresie materiału, bryły, stolarki okiennej i drzwiowej.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania spichlerza dobry.

Wymagane prace naprawcze tynkarskie od strony północnej – odpadający tynk, zawilgocenia. Wymiany wymagają orynnowanie. Należy odtworzyć zadaszenie nad wejściem od frontu oraz uporządkować teren dookoła. Stolarka okienna i drzwiowa do renowacji.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

mgr inż. arch. Karolina Czuwara
07.08.2023 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość DOBRYSZYCE
1. Nazwa DOM MUROWANY	2. Czas powstania pocz. XX w.		
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym. Dom widok od strony północnej		4. Adres Malutkie 124 97-505 Dobryszyc Numer działki: 2212 Obręb: Dobryszyc 5. Przynależność administracyjna województwo łódzkie powiat radomszczański gmina Dobryszyc 6. Formy ochrony Brak obowiązującego MPZP	

8. Historia, opis i wartości

Obiekt wybudowany na początku XX w.

Na początku XX w. nastąpił znaczący rozwój technologii budowlanych i dostępności materiałów budowlanych. Możliwość masowej produkcji cegieł, elementów dekoracyjnych i innych materiałów pozwoliła na budowę solidnych budynków w stosunkowo krótkim czasie.

Rozwój sieci kolejowych i innej infrastruktury sprawił, że wiele jednostek osadniczych przeszło przez proces modernizacji, co wpłynęło na budownictwo i rozwój nowych obszarów mieszkaniowych.

Budynek mieszkalny, usytuowany kalenicowo do torów kolejowych, tyłem do torów, bez utwardzonej drogi dojazdowej.

Parterowy z poddaszem i piwnicą, przykryty dachem dwuspadowym kryty papą. Założony na rzucie prostokąta. Ściany zewnętrzne z cegły pełnej, nieotynkowane. Cokół również z cegły pełnej nieotynkowanej. Elewacje ujęte w narożach oraz na środku elewacji frontowej ceglanymi lizenami. Fasada budynku 4-osiowa, w osiach okna konstrukcji ościeżnicowej (2-dzielne 2-rzędowe). Otwory okienne sklepione są ceglanymi łukami odcinkowymi, pod oknami znajdują się wysunięte ceglane parapety. Ramy okienne drewniane malowane na zielono. Ściany szczytowe jednoosiowe z okrągłym oknem w części poddasza.

Budynek stanowi przykład murowanej architektury mieszkalnej XX w. Zachowany w zakresie formy, bryły, materiału, stolarki okiennej i drzwiowej.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania budynku dobry

Wymagana naprawa pokrycia dachowego oraz konserwacja stolarki okiennej.

Elewacja w bardzo dobrym stanie, zadbana.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

mgr inż. arch. Karolina Czuwara
07.08.2023 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ		KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość	
1. Nazwa		2. Czas powstania		ZALESICZKI	
DOM DREWNIANY		1920 r.			
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym.				4. Adres	
				Zalesiczki 19 97-505 Dobryszyce Numer działki: 439 Obręb: Zalesiczki	
				5. Przynależność administracyjna	
				 województwo łódzkie powiat radomszczański gmina Dobryszyce	
				6. Formy ochrony	
				Brak obowiązującego MPZP	

Dom widok od strony południowej

8. Historia, opis i wartości

Obiekt wybudowany w 1920 r. Regiony wiejskie, takie jak powiat radomski, często były otoczone lasami, co sprawiało, że drewno było łatwo dostępne i stosunkowo tanie. W lasach tych rosną różne gatunki drzew, w tym sosna, dąb, buk i inne, które są używane w przemyśle drzewnym. W okresie XX w. drewno było powszechnie dostępnym i stosunkowo tanim materiałem budowlanym, było łatwe do pozyskania i obróbki, co sprawiało, że budowa drewnianych domów była ekonomicznie opłacalna.

Budynek mieszkalny, usytuowany kalenicą prostopadle do drogi. Parterowy z poddaszem, przykryty dachem dwuspadowym krytym blachą.

Budynek znajduje się w centrum wsi Zalesiczki.

Budynek na planie prostokąta, ściany budynku drewniane w konstrukcji zrębowej, w części poddasza oszalowany.

Fasada budynku niesymetryczna. Od ulicy ściana szczytowa z jednym oknem konstrukcji ościeżnicowej, dwudzielne. Elewacja frontowa z drewnianymi drzwiami dwuskrzydłowymi po środku, po prawej i lewej od drzwi dwa okna analogiczne jak na ścianie szczytowej oraz dodatkowe drzwi. Pod dachem umiejscowione kroksztyny.

Elewacja północna z jednym oknem po środku elewacji. Ściana szczytowa od zachodu z dobudówką.

Budynek stanowi przykład drewnianej architektury mieszkalnej początku XX w. Zachowany w zakresie materiału, stolarki okiennej i drzwiowej. Zostały dokonane zmiany w zakresie bryły – nieco niższa dobudówka od tyłu budynku.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania budynku dostateczny.

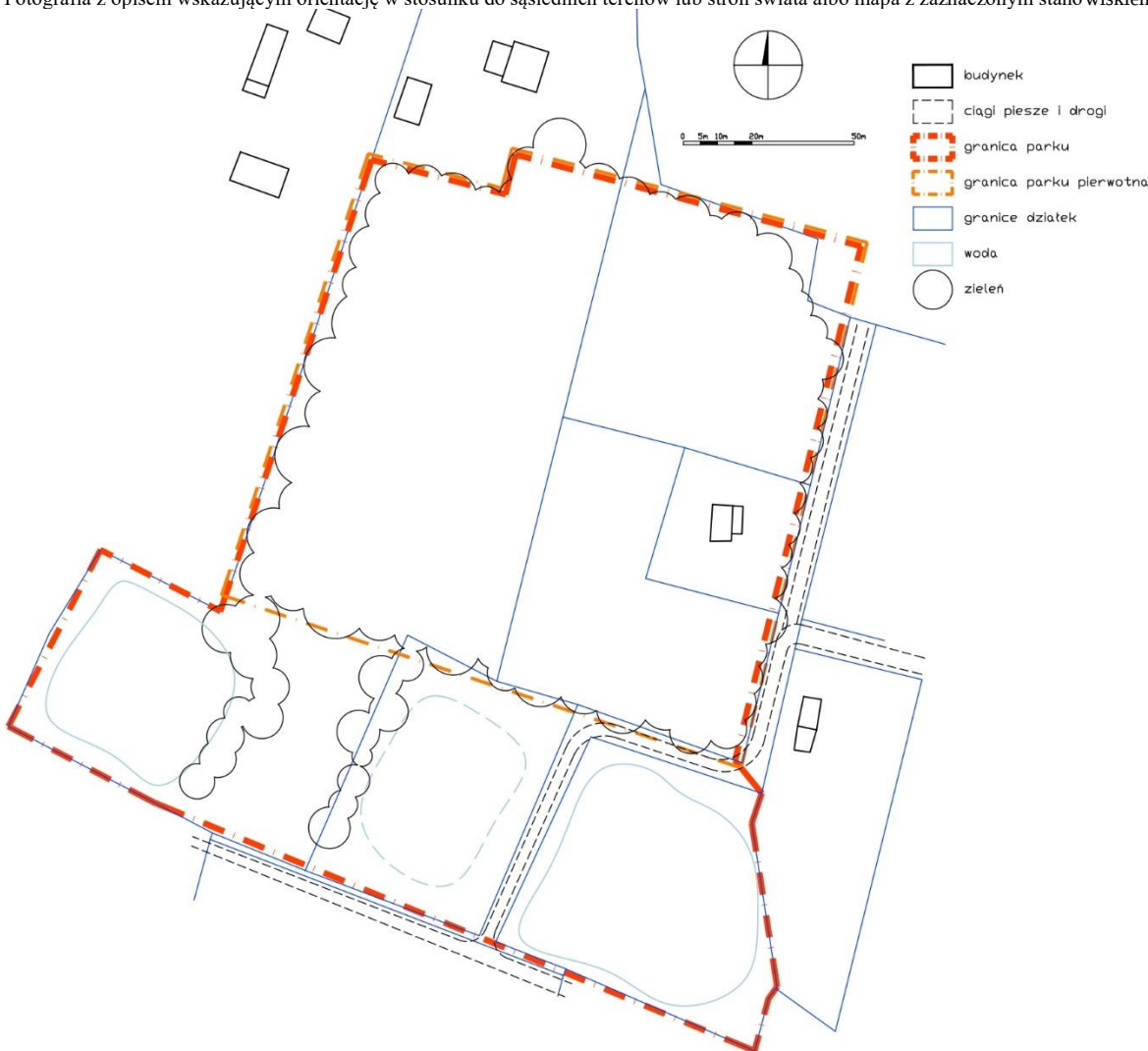
Wymagana konserwacja istniejącej stolarki okiennej. Elewacja w dobrym stanie, zadbane, odmalowana.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

mgr inż. arch. Karolina Czuwara
07.08.2023 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość ZDANIA
1. Nazwa PARK	2. Czas powstania I poł. XIX w.		
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanem archeologicznym. 			4. Adres Zdania 24 97-505 Dobryszyce Numer działki: 204, 180, 179/1, 179/2, 178 Obręb: Zdania 5. Przynależność administracyjna województwo łódzkie powiat radomszczański gmina Dobryszyce 6. Formy ochrony Brak obowiązującego MPZP

8. Historia, opis i wartości

Teren na którym znajduje się park, miał bardzo wielu właścicieli, nie jest wiadome który właściciel założył park. Park powstał w I połowie XIX w.

Park o charakterze krajobrazowym w kształcie prostokąta, zajmował powierzchnię 2,2 ha.

Aktualnie teren nie jest ogrodzony i został podzielony na mniejsze działki. Wiele okazów starego drzewostanu już nie istnieje, zachowało się tylko kilka drzew. Pierwotnie na terenie parku znajdowały się szpalery drzew, tereny upraw warzywnych, pastwiska, łąki, sad oraz stawy. Na terenie parku istniał dwór drewniany, murowana obora i stodoła oraz drewniana szopa, które powstały dopiero w II poł. XX w. Układ starego parku został zatarty, nie widać niegdyśszego wjazdu i szpalerów drzew. Park uległ zniszczeniu w okresie międzywojennym, gdzie wycięto znaczną część dorodnych okazów drzew. Również okres powojenny sprzyjał dalszej dewastacji parku – drzewa wycinano i wykorzystywano jako materiał budowlany.

Park prawdopodobnie był w układzie symetrycznym z widocznym podziałem kwaterowym o różnych nasadzeniach. Dziś park jest oazą zieleni wśród domów i pól uprawnych. Na terenie zachowała się jeszcze dawna stodoła i obora, są w bardzo złym stanie technicznym.

Historyczny układ parku w zasadzie niewidoczny i nieczytelny.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania parku dostateczny.

W przestrzeni nie odczuwa się pierwotnego założenia parkowego.

Teren ma charakter leśny.

Park należy uporządkować i konserwować na bieżąco – oczyścić z samosiejek.

Należy dążyć do przejęcia większości tego terenu przez gminę i urządzenia tutaj parku służącego wypoczynkowi dla mieszkańców pobliskich miejscowości.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

mgr inż. arch. Karolina Czuwara
07.08.2023 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość ŻARKI
1. Nazwa MŁYN WODNY (OBECNIE DOM MIESZKALNY)	2. Czas powstania 1923 r.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym. Młyn widok od strony południowej		4. Adres Żarki 2 97-505 Dobryszycie Numer działki: 164/2 Obręb: Borowiecko 5. Przynależność administracyjna województwo łódzkie powiat radomszczański gmina Dobryszycie 6. Formy ochrony Brak obowiązującego MPZP

8. Historia, opis i wartości

Budynek pierwotnie wykorzystywany jako młyn, po krótkim czasie dobudowano do niego część mieszkalną. Aktualnie budynek w całości mieszkalny. Młyn wybudowany w 1923 r. w miejscu starszego spalonego w 1915 r. Młyn z turbiną wodną. Obiekt nieczynny od 1969 r. W środku pozostały wszystkie elementy starego młyna. Od zewnątrz urządzenia młyna częściowo rozebrane. Młyn usytuowany kalenicą równolegle do drogi, elewacją frontową do drogi. Znajduje się tuż przy stawie.

Młyn wodny to drewniany budynek na planie prostokąta, o konstrukcji szkieletowej szalowany deskami. Piwnica murowana z piaskowca. Dach dwuspadowy, pokrycie dachowe z blachy. Elewacja frontowa 5-osiowa, pierwotnie 6-osiowa (osobne drzwi do młyna zostały zaślepione). W osi 4 drzwi wejściowe, w pozostałych okna prostokątne PCV, bez podziałów. W ścianie szczytowej okno na środku w części poddasza, w konstrukcji ościeżnicowej, drewniane, 2-dzielne ze szprosami. Młyn składał się z mielnika walcowego, maszyny czyszczącej, turbiny wodnej, jagielnika, rozrusznika napędowego do turbiny oraz odsiewacza. Turbina oraz jej obudowa zostały rozebrane. Pozostały elementy młyna zachowane na swoich oryginalnych miejscach.

Budynek zachowany w zakresie materiału. Zostały dokonane zmiany w zakresie bryły – rozebrano część zewnętrzną młyna i zaślepiono drzwi do pomieszczenia młyna. Zmieniono również oryginalną stolarkę okienną.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania młyna zły.

Pilnego remontu wymaga część południowo-wschodnia, ponieważ woda podmywa mur, co niebawem może doprowadzić do zawalenia się całego obiektu. Budynek wymaga również renowacji elewacji i samych urządzeń młyna. Zaleca się wymianę okien na okna z oryginalnym podziałem stolarki.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

mgr inż. arch. Karolina Czuwara
07.08.2023 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ		KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość	
				DOBRYSZYCE	
1. Nazwa KOŚCIÓŁ PARAFIALNY PW ŚW. BARTŁOMIEJA APOSTOŁA		2. Czas powstania 1828 – 1830 r.			
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym.				4. Adres	
 				ul. Wolności 1 97-505 Dobryszycy Numer działki: 1971 Obręb: Dobryszycy	
				5. Przynależność administracyjna	
				 województwo łódzkie powiat radomszczański gmina Dobryszycy	
				6. Formy ochrony	
				Wpis do rejestru zabytków nr 728 z dnia 27.12.1967 r.	

Widok elewacja północna

Widok elewacja południowa i wschodnia

8. Historia, opis i wartości

Kościół wybudowany na miejscu poprzedniej drewnianej budowli w latach 1828 – 1830. Kościół zaprojektowany przez H. Szpilowskiego w 1826 r., wybudowany przez T. Szczuckiego. Kosztorys wykonany przez D. Nikol. W 1875 r. kościół spłonął i został odbudowany do 1880 r. wg wskazówek S. Szpadkowskiego. Świątynia konsekrowana w 1881 r. Znajduje się w centralnej części Dobryszyc. Styl klasycystyczny. Ściany murowane z cegły na zaprawie wapiennej, tynkowane z obu stron. Stropy płaskie drewniane na belkach z trzcinową otynkowaną podsufitką. Więźba dachowa z krokwi drewnianych na słupach z mieczami. Dach kryty blachą ocynkowaną. Konstrukcja wieży drewniana obita ocynkowaną blachą, hełm drewniany. Kościół jednonawowy na planie prostokąta z pseudoryzalitami bocznymi. Wyodrębnione prezbiterium zwrócone w stronę południową i dwiema zakrystiami. Pod chórem przestrzeń podzielona na 3 części z wydzielonymi dwoma przedsionkami – z wejściem na chór, drugi przedsionek z wejścia bocznego. Budynek o zwartej bryle z dachem dwuspadowym. Od frontu niewielka wieża o podstawie kwadratowej, zwieńczona ośmiobocznym hełmem gruszkowym. W miejscu łuku tęczowego ośmioboczna sygnaturka zwieńczona żelaznym krzyżem. Brak podpiwniczenia. Elewacje tynkowane z pasem cokołowym o wysokości zwiększającej się w kierunku południowym. U góry profilowany gzyms wieńczący, częściowo gzyms kordonowy. Wejście główne w kształcie prostokąta, nad wejściem tondo z głową Marii. Po bokach wejścia ukośne przypory z kolumnami kanelowanymi dźwigające kwadratowe podesty z figurami czterech ewangelistów. Przed częścią środkową wejścia znajdują się schody. Szczyt wieńczący w kształcie trójkąta oddzielony gzymsem, na środku 5-boczna płycina z fryzem Chrystusa w pozie oranta. Na elewacji południowej nad gzymsem kordonowym półkolista wnęka, nad gzymsem wieńczącym trójkątny szczyt z pięcioboczną płyciną. Okna w żelaznych ramach, szklenie pojedyncze, w nawie szkło witrażowe. Drzwi drewniane – główne opierane, boczne z wykończeniem deskowym, drzwi wewnętrzne płycinowe, do zakrystii i bocznych przedsionków ze szkleniem w górnej części. Schody na chór kręte żelazne. Na chórze podłoga drewniana, balustrada pełna murowana. Posadzki w kościele lastriko, na zakrystii płytki ceramiczne. Kościół zachowany w zakresie materiału, bryły, stolarki okiennej i drzwiowej. Obiekt stanowi przykład architektury sakralnej XIX w.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania wszystkich elementów budynku dostateczny.

Wymagane naprawy tynkarskie z zewnątrz budynku – widoczne spękania, ubytki i zacieki. Figury ewangelistów na froncie budynków wymagają konserwacji. Elementy wieży do naprawy. We wnętrzu wymagany remont ścian oraz zabezpieczenie trzcinowej podsufitki.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

mgr inż. arch. Karolina Czuwara
07.08.2023 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ		KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość	
1. Nazwa		2. Czas powstania		GALONKI	
PRZYDROŻNA KAPLICZKA RZYM.-KAT.		XIX w.			
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym.				4. Adres	
				Galonki 26 97-505 Dobryszycy Numer działki: 128 Obręb: Galonki	
				5. Przynależność administracyjna	
				 województwo łódzkie powiat radomszczański gmina Dobryszycy	
				6. Formy ochrony	
Widok od strony wschodniej				Brak obowiązującego MPZP	

8. Historia, opis i wartości Kapliczka przydrożna wybudowana w XIX w. Zlokalizowana po środku wsi wśród zabudowań. Kapliczka przydrożna murowana otynkowana pomalowana na beżowo. Wybudowana na planie prostokąta, w formie małej kapliczki kubaturowej z drzwiami i wieżyczką. Drzwi wejściowe drewniane zakończone łukiem. Po bokach wejścia pilastry, na których stoją małe figurki Matki Boskiej i Jezusa Chrystusa. Nad wejściem wnęka z krzyżem, powyżej wieżyczka z wnęką, gdzie znajduje się figura św. Jana Nepomucena. W elewacjach bocznych po jednym oknie zakończone łukiem. W kapliczce ołtarzyk, gdzie znajdują się figurki Matki Boskiej i Jezusa Chrystusa. Obiekt zwieńczony dachem dwuspadowym. Teren wokół kapliczki wygrodzony. Kapliczka przydrożna jest typowym przykładem tego typu obiektów kubaturowych wznoszonych w XIX w. Obiekt zachowany w swojej historycznej formie.	9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji Stan zachowania bardzo dobry. Wymaga bieżącej konserwacji.		
	<table> <tr> <td data-bbox="1037 1098 1603 1476"> 10. Wykonanie karty (autor, data i podpis) mgr inż. arch. Karolina Czuwara 07.08.2023 r. </td><td data-bbox="1603 1098 2166 1476"> 11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)* * dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków </td></tr> </table>	10. Wykonanie karty (autor, data i podpis) mgr inż. arch. Karolina Czuwara 07.08.2023 r.	11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)* * dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków
10. Wykonanie karty (autor, data i podpis) mgr inż. arch. Karolina Czuwara 07.08.2023 r.	11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)* * dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków		

GEZ		KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa		2. Czas powstania		ROŻNY
PRZYDROŻNA KAPLICZKA RZYM.-KAT.		XIX w.		
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym.				4. Adres
 Widok od strony północnej				Rożny 97-505 Dobryszyce Numer działki: 171 Obręb: Rożny
				5. Przynależność administracyjna
				 województwo łódzkie powiat radomszczański gmina Dobryszyce
6. Formy ochrony				
Brak obowiązującego MPZP				

8. Historia, opis i wartości

Kapliczka przydrożna wybudowana w XIX w. Zlokalizowana na końcu wsi przy skrzyżowaniu dróg prowadzących w kierunkach Zdania-Woźniki-Stobiecko Szlacheckie .

Kapliczka przydrożna murowana otynkowana pomalowana na żółto. Wybudowana na planie zbliżonym do kwadratu, w formie małej kapliczki kubaturowej. Obiekt zwieńczony czterospadowym dachem krytym dachówką. Na szczycie metalowy krzyż. Od frontu wejście do kapliczki ujęte półkolumnami. Obiekt postawiony na podmurówce zdobionej cegłą klinkierową. Elewacja frontowa z prostokątnymi nowoczesnymi przeszklonymi drzwiami wejściowymi zasłanianymi firanką. W środku mały ołtarzyk z obrazem Matki Boskiej Częstochowskiej.

Teren wokół kapliczki wyгородzony.

Kapliczka przydrożna jest typowym przykładem tego typu obiektów kubaturowych wznoszonych w XIX w.

Kapliczka zachowana w swojej historycznej formie za wyjątkiem drzwi wejściowych.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania bardzo dobry.

Wymaga bieżącej konserwacji oraz wymiany drzwi.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

mgr inż. arch. Karolina Czuwara
07.08.2023 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ		KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość	
1. Nazwa		2. Czas powstania		ZALESICZKI	
PRZYDROŻNA KAPLICZKA RZYM.-KAT.		XIX w.			
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym.				4. Adres	
				Zalesiczki przy stawie 97-505 Dobryszyc Numer działki: 1867/2 Obręb: Dobryszyc	
				5. Przynależność administracyjna	
				 województwo łódzkie powiat radomszczański gmina Dobryszyc	
				6. Formy ochrony	
				Brak obowiązującego MPZP	

Widok od strony wschodniej

8. Historia, opis i wartości Kapliczka wybudowana w XIX w. Zlokalizowana przy stawie i drodze na Blok Dobryszycki. Kapliczka przydrożna murowana otynkowana pomalowana na biało. Wybudowana na planie zbliżonym do kwadratu, w formie małej kapliczki kubaturowej o prostej formie bez zdobień. Obiekt zwieńczony czterospadowym dachem krytym blachą. Na szczycie metalowy krzyż. Prostokątne drzwi przeszklone ze szprosami na frontowej elewacji. W środku mały ołtarzyk z figurką św. Jana Nepomucena.. Teren wokół kapliczki wygrodzony. Kapliczka przydrożna jest typowym przykładem tego typu obiektów kubaturowych wznoszonych w XIX w. Kapliczka zachowana w swojej historycznej formie.	9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji Stan zachowania bardzo dobry. Wymaga bieżącej konserwacji.		
	<table> <tr> <td data-bbox="1037 1098 1603 1476"> 10. Wykonanie karty (autor, data i podpis) mgr inż. arch. Karolina Czuwara 07.08.2023 r. </td><td data-bbox="1603 1098 2161 1476"> 11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)* * dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków </td></tr> </table>	10. Wykonanie karty (autor, data i podpis) mgr inż. arch. Karolina Czuwara 07.08.2023 r.	11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)* * dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków
10. Wykonanie karty (autor, data i podpis) mgr inż. arch. Karolina Czuwara 07.08.2023 r.	11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)* * dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków		

GEZ		KARTA ADRESOWA ZABYTKU	3. Miejscowość ZDANIA
1. Nazwa PRZYDROŻNA KAPLICZKA RZYM.-KAT.	2. Czas powstania XIX w.		4. Adres Zdania 8 97-505 Dobryszyce Numer działki: 211 Obręb: Zdania 5. Przynależność administracyjna województwo łódzkie powiat radomszczański gmina Dobryszyce 6. Formy ochrony Brak obowiązującego MPZP
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym. Widok od strony zachodniej			

8. Historia, opis i wartości Kapliczka wybudowana w XIX w. Zlokalizowana w centrum miejscowości Zdania. Kapliczka przydrożna murowana otynkowana pomalowana na żółto. Wybudowana na planie zbliżonym do kwadratu. Kapliczka dwupoziomowa, w formie zwężającego się ku górze uskokowo prostopadłościanu. W partii dolnej wnęka z umieszczoną wewnątrz figurą Matki Bożej, zamknięta przeszklonym skrzydłem okiennym. W poziomie drugim niewielka wnęka zwieńczona łukiem z ozdobnym nadprożem wypełniona płaskorzeźbą z wizerunkiem Chrystusa. Kapliczkę wieńczy czterospadowa betonowa czapa z ozdobnym ażurowym krzyżem. Teren wokół kapliczki wygrodzony. Kapliczka przydrożna jest typowym przykładem tego typu obiektów kubaturowych wznoszonych w XIX w. Kapliczka zachowana w swojej historycznej formie.	9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji Stan zachowania bardzo dobry. Wymaga bieżącej konserwacji.		
	<table> <tr> <td data-bbox="1037 1098 1603 1476"> 10. Wykonanie karty (autor, data i podpis) mgr inż. arch. Karolina Czuwara 07.08.2023 r. </td><td data-bbox="1603 1098 2161 1476"> 11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)* * dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków </td></tr> </table>	10. Wykonanie karty (autor, data i podpis) mgr inż. arch. Karolina Czuwara 07.08.2023 r.	11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)* * dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków
10. Wykonanie karty (autor, data i podpis) mgr inż. arch. Karolina Czuwara 07.08.2023 r.	11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)* * dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków		

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość GALONKI
1. Nazwa DOM	2. Czas powstania pocz. XX w.		
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanem archeologicznym. Widok od strony wschodniej			4. Adres Galonki 64 97-505 Dobryszycy Numer działki: 5/4 Obręb: Galonki 5. Przynależność administracyjna województwo łódzkie powiat radomszczański gmina Dobryszycy 6. Formy ochrony Brak obowiązującego MPZP

8. Historia, opis i wartości

Budynek wybudowany na początku XX w. Regiony wiejskie, takie jak powiat radomski, często były otoczone lasami, co sprawiało, że drewno było łatwo dostępne i stosunkowo tanie. W lasach tych rosną różne gatunki drzew, w tym sosna, dąb, buk i inne, które są używane w przemyśle drzewnym. W okresie XX w. drewno było powszechnie dostępnym i stosunkowo tanim materiałem budowlanym, było łatwe do pozyskania i obróbki, co sprawiało, że budowa drewnianych domów była ekonomicznie opłacalna.

Budynek mieszkalny, usytuowany kalenicowo, frontem w stosunku do drogi. Połączony z murowaną obórką.

Parterowy, przykryty dachem dwuspadowym kryty papą. Założony na rzucie prostokąta, ściany obiektu drewniane oszalowane. Fasada budynku niesymetryczna 3-osiowa. Okna w osi 1 i 3 2-dzielne, 2-rzędowe, okno po środku 3-dzielne, 2-rzędowe. Wejście do budynku w murowanej dobudówce, która jest łącznikiem pomiędzy domem a stodołą.

Budynek stanowi przykład drewnianej architektury mieszkalnej zagrodowej XIX w. Zachowany w zakresie formy, bryły, materiału, stolarki okiennej.

Na terenie gminy występuje bardzo niewiele tak dobrze zachowanych tego typu obiektów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania dostateczny.

Wymagana renowacja elewacji i stolarki okiennej i drzwiowej.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

mgr inż. arch. Karolina Czuwara
07.08.2023 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU

3. Miejscowość

DOBRYSZYCE

1. Nazwa
ZESPÓŁ KOŚCIOŁA PARAFIALNEGO
PW ŚW. BARTŁOMIEJA APOSTOŁA
WRAZ Z OGRODZENIEM

2. Czas powstania

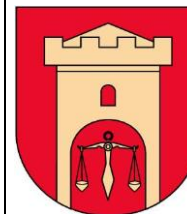
XIX w. – XX w.

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym.

4. Adres

ul. Wolności 1
97-505 Dobryszycy
Numer działki: 1971
Obręb: Dobryszycy

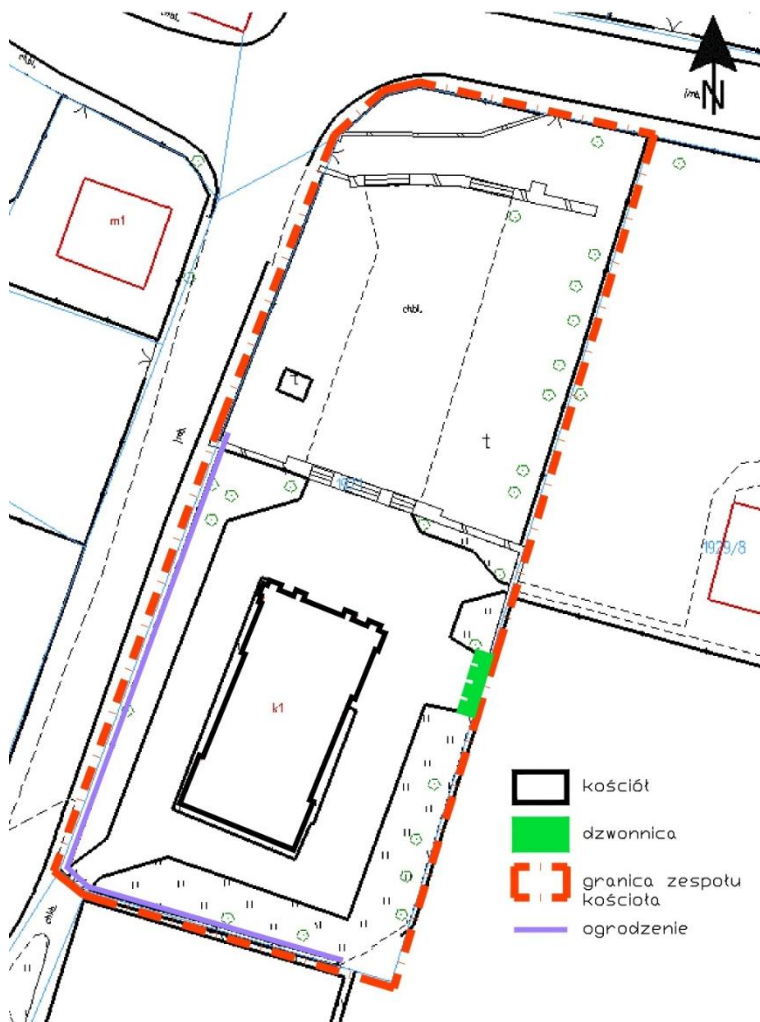
5. Przynależność administracyjna

województwo łódzkie
powiat radomszczański
gmina Dobryszycy

6. Formy ochrony

Brak obowiązującego MPZP

Widok
na dzwonnice
od strony zachodniej

Mapa lokalizacji obszaru (podkład mapowy Geoportal)

Widok na ogrodzenie od strony południowo zachodniej

8. Historia, opis i wartości

Kościół wybudowany na miejscu poprzedniej drewnianej budowli w latach 1828 – 1830. Kościół zaprojektowany przez H. Szpilowskiego w 1826 r., wybudowany przez T. Szczuckiego. Kosztorys wykonany przez D. Nikol. W 1875 r. kościół spłonął i został odbudowany do 1880 r. wg wskazówek S. Szpadkowskiego. Świątynia konsekrowana w 1881 r. Znajduje się w centralnej części Dobryszyc. Styl klasycystyczny.

Ogrodzenie powstało w latach 1930-1935 r. natomiast w 1946 r. wykonano dwie nowe furtki. Ogrodzenie zachowane od strony południowej i zachodniej. Słupy murowane z cegły pełnej, wypełnienie ogrodzenia z kamienia. Ogrodzenie od strony zachodniej nieotynkowane, od strony południowej otynkowane. Dzwonnica wybudowana w 1864 r. przez dziedzica Augusta Czarnieckiego znajduje się od strony północno wschodniej kościoła. W 1950 r. dzwonnica została przebudowana na bazie pierwotnej dzwonnicy oraz wyposażona w nowe dzwony. Dzwonnica murowana z cegły pełnej, otynkowana, trójosiowa, mieści dwa dzwony w otworach zakończonych łukami po obu stronach, na środku mniejszy otwór również zakończony łukiem. Na zwieńczeniu obiektu daszek dwuspadowy z blachy z 3 krzyżami. Dzwonnica przeszła remont w 2022 r. Kościół wraz z ogrodzeniem i dzwonnica tworzy czytelny układ.

Elementy zachowane w zakresie materiału i bryły.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania wszystkich elementów budynku dobry.

Wymagane niewielkie naprawy i uzupełnienia ogrodzenia.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

mgr inż. arch. Karolina Czuwara
27.02.2024 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU

3. Miejscowość

DOBRYSZYCE

1. Nazwa

DAWNY CMENTARZ RZYMSKO - KATOLICKI

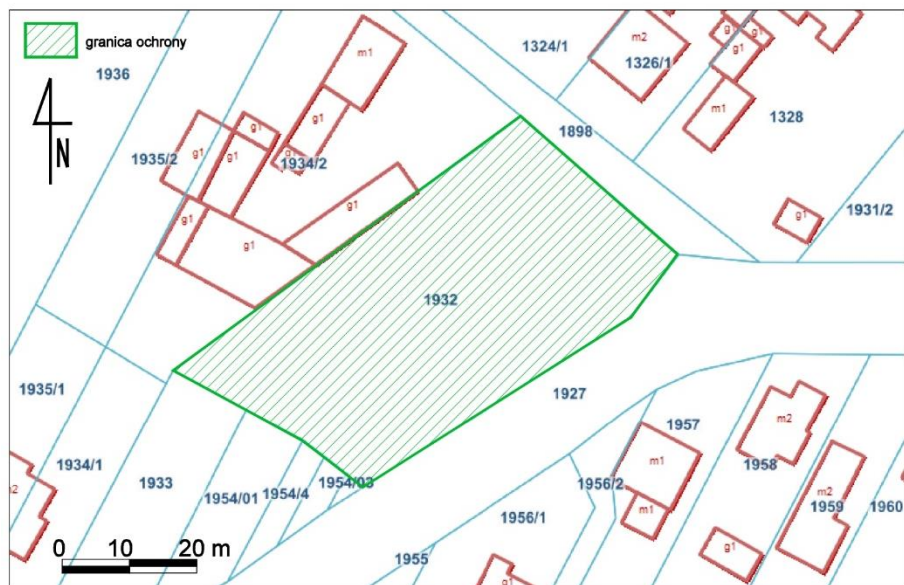
2. Czas powstania

koniec XVIII w. – początek XX w.

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym.

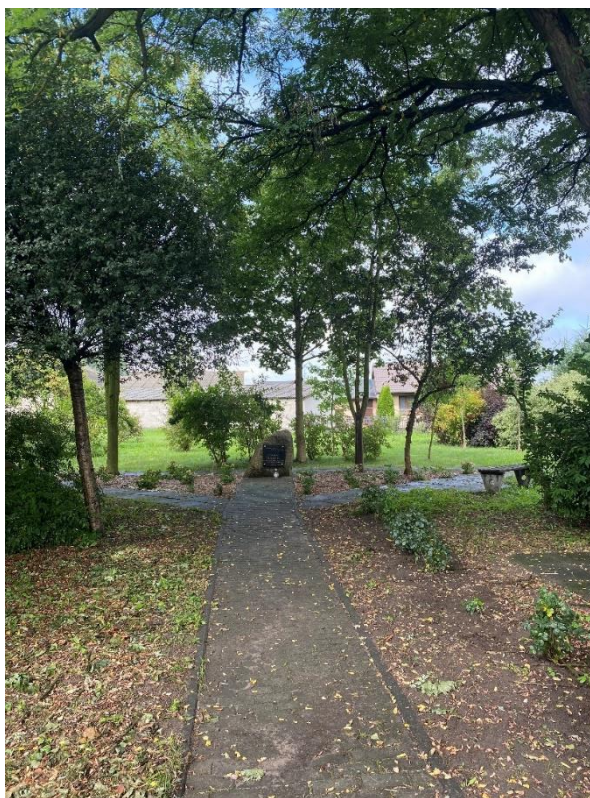
4. Adres

ul. Brzeźnicka (naprzeciw nr 13)
97-505 Dobryszycy
Numer działki: 1932
Obręb: Dobryszycy

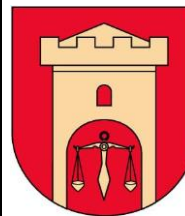
podkład mapowy System Informacji Przestrzennej

Urząd Gminy Dobryszycy

Widok od wejścia (od strony południowo-wschodniej)

5. Przynależność administracyjna

województwo łódzkie
powiat radomszczański
gmina Dobryszycy

6. Formy ochrony

Brak obowiązującego MPZP

8. Historia, opis i wartości

Dawny cmentarz grzebalny założony został w końcu XVIII. Został zlokalizowany na podmokłym terenie, pierwotnie nie posiadał ogrodzenia, był okopany głębokim rowem i obsadzony topolami i wierzbami. Po środku stała figura Matki Boskiej.

Aktualnie ogrodzony siatką. Na terenie kilka zachowanych kamieni bez zachowanych inskrypcji oraz pamiątkowa tablica z informacją „W tym miejscu od końca XVIII w. do początku XX w. znajdował się cmentarz rzymskokatolicki. Dobryszyc 2006” oraz cytatem: „Nie pozwólmy sobie wyrwać tych korzeni, które wrosły w naszą dzieje. Jan Paweł II”.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Aktualnie czytelny układ alei.

Stan zachowania cmentarza – cmentarz zachowany jeśli chodzi o obszar i układ. Brak zachowania nagrobków.

Wymagane oznakowanie cmentarza od strony ulicy.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

mgr inż. arch. Karolina Czuwara
27.02.2024 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU

1. Nazwa
HISTORYCZNY UKŁAD PRZESTRZENNY

2. Czas powstania
ok. XVIII w.

3. Miejscowość

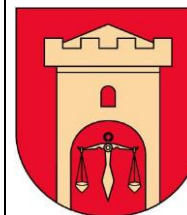
DOBRYSZYCE

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym.

4. Adres

97-505 Dobryszyce

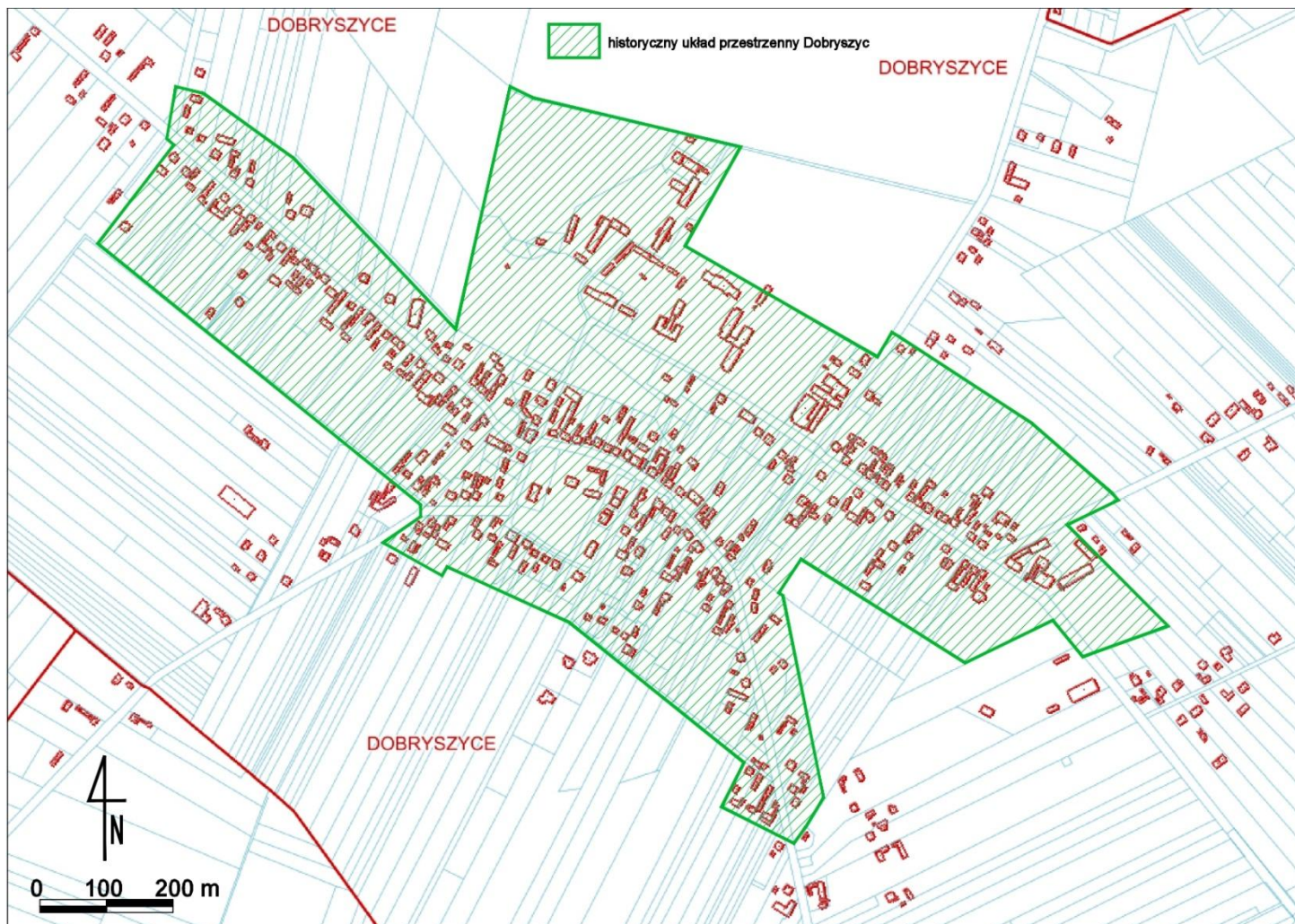
5. Przynależność administracyjna

województwo łódzkie
powiat radomszczański
gmina Dobryszyce

6. Formy ochrony

Brak obowiązującego MPZP

podkład mapowy System Informacji Przestrzennej Urząd Gminy Dobryszyce

8. Historia, opis i wartości

Korzenie Dobryszyce sięgają średniowiecza, co potwierdzają pierwsze wzmianki datowane na XIV w. za czasów panowania Kazimierza Wielkiego, który udzielił przywileju dla młynarza dobryszyckiego w 1347 r. Istnieją jednak przypuszczenia, że pierwotne osadnictwo sięgało nawet XIII w. Dobryszyce są uznawane za najstarszą część pierwotnego grodu radomszczańskiego. W XVI w. pojawiają się dokumenty mówiące o przekazaniu Dobryszyce przez Stanisława Koniecpolskiego, starostę wieluńskiego, swojemu synowi Aleksandrowi. W okresie rozbiorów w 1793 r. Dobryszyce znalazły się pod zaborem pruskim, a następnie stały się częścią Księstwa Warszawskiego. Przez kolejne stulecia miejscowość przechodziła liczne zmiany związane zarówno z sytuacją polityczną, jak i gospodarczą regionu. Dobryszyce rozwijały się przede wszystkim jako osada rolnicza, a osadnictwo w gminie uległo dalszemu rozwojowi w XIX i na pocz. XX wieku, co było wynikiem postępujących zmian w formach gospodarowania oraz reform agrarnych.

Czytelny układ przestrzenny wsi Dobryszyce, uwzględniający współczesne zniekształcenia, został zakwalifikowany jako złożony układ przestrzenny, w którym należy chronić układ rozplanowania oraz zabudowy. W tym złożonym układzie przestrzennym można zauważyć wykształconą wielodrożnicę. Wieś skupiona jest w zabudowie wzdłuż ulic dość nieregularnie, ze zwartą zabudową rozlokowaną po obu stronach dróg. Istotne jest zachowanie tradycyjnego układu działki, gdzie budynek mieszkalny zlokalizowany szczytowo jest uzupełniany ogródkiem kwiatowym lub warzywnym, a także zachowanie zagrody 3-budynkowej, składającej się z budynku mieszkalnego, inwentarskiego oraz budynku gospodarczego, ustawionych równolegle. Istnieje również założenie kalenicowe zespołu 4-budynkowego, gdzie budynek mieszkalny prostopadle przylega do budynku inwentarskiego, a do niego równolegle stoi budynek gospodarczy, a podwórze zamyka stodoła. Mimo braku zachowanej historycznej zabudowy, w Dobryszycach dominuje nowa zabudowa, z dużym udziałem budynków z okresu międzywojennego, które wyparły istniejące wcześniej drewniane zagrody. Natomiast zachowane zostały historyczne drogi z niewielkimi zmianami wynikającymi z rozwoju kolei oraz powstania nowych obszarów zabudowy.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania dostateczny.

Należy szczególnie chronić układ przestrzenny oraz układ zabudowy kalenicowo-szczytowy, przestrzegając założeń wysokościowych nie przekraczających zabudowy dwukondygnacyjnej dla nowobudowanych budynków mieszkalnych. Ochronie poddany powinien zostać także przebieg dróg historycznych.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

mgr inż. arch. Karolina Czuwara
18.11.2024 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość BOROWA
1. Nazwa DOM DREWNIANY	2. Czas powstania pocz. XX w.		
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym. Dom widok od strony południowo wschodniej			4. Adres Borowa 8 97-505 Dobryszce Numer działki: 326 Obręb: Borowa-Janów 5. Przynależność administracyjna województwo łódzkie powiat radomszczański gmina Dobryszce 6. Formy ochrony Brak obowiązującego MPZP

8. Historia, opis i wartości Obiekt wybudowany na początku XX w. Regiony wiejskie, takie jak powiat radomszczański, często były otoczone lasami, co sprawiało, że drewno było łatwo dostępne i stosunkowo tanie. W lasach tych rosną różne gatunki drzew, w tym sosna, dąb, buk i inne, które są używane w przemyśle drzewnym. W okresie XX w. drewno było powszechnie dostępnym i stosunkowo tanim materiałem budowlanym, było łatwe do pozyskania i obróbki, co sprawiało, że budowa drewnianych domów była ekonomicznie opłacalna. Budynek mieszkalny, usytuowany kalenicą prostopadle do drogi. Parterowy, przykryty dachem dwuspadowym krytym blachą. Budynek znajduje się w zachodniej części wsi Borowa. Budynek na planie prostokąta, ściany budynku drewniane w konstrukcji zrębowej, w części poddasza oszalowany. Fasada budynku niesymetryczna. Od ulicy ściana szczytowa bez okien. Elewacja frontowa od strony wschodniej z drewnianymi drzwiami jednoskrzydłowymi usytuowanymi po prawej stronie elewacji. Na lewo od drzwi dwa okna jednokształne, jednoskrzydłowe. Do ściany szczytowej od strony północnej dobudówka w bardzo złym stanie. Elewacja zachodnia zasłonięta i zabezpieczona folią. Budynek stanowi przykład drewnianej architektury mieszkalnej początku XX w. Zachowany w zakresie materiału.	9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji Stan zachowania budynku zły. Budynek wymaga konserwacji elewacji, zabezpieczenia komina oraz dachu. Nie zachowano pierwotnego wyglądu stolarki okiennej i drzwiowej.		
	<table> <tr> <td data-bbox="1037 1098 1603 1476"> 10. Wykonanie karty (autor, data i podpis) mgr inż. arch. Karolina Czuwara 24.01.2024 r. </td><td data-bbox="1603 1098 2168 1476"> 11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)* * dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków </td></tr> </table>	10. Wykonanie karty (autor, data i podpis) mgr inż. arch. Karolina Czuwara 24.01.2024 r.	11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)* * dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków
10. Wykonanie karty (autor, data i podpis) mgr inż. arch. Karolina Czuwara 24.01.2024 r.	11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)* * dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków		